

VLAAMSE
GEMEENSCHAPSCOMMISSIE

DE RAAD

ZITTING 2012-2013

Nr. 15

INTEGRAAL VERSLAG
Vergadering van vrijdag 5 juli 2013

Ochtendvergadering

geren samen te brengen met een andere generatie. Die uitwisseling is er vandaag nog maar heel weinig, zeker in een grootstedelijke context, waar elke generatie meer op zichzelf zit. Uitwisseling tussen generaties is heel moeilijk. Dat hier op gang brengen, rond concrete ideeën, is een schitterende manier van werken. Ik wil er één voorstelletje uitlichten: de toekomst van Brussel is groen, als het van onze jonge parlementsleden afhangt. De waarheid komt uit de kindermond.

Ik bedank de diensten en wens hen succes voor het volgende werkjaar.

De heer Dominiek Lootens-Stael.- Ik wil mij namens het Vlaams Belang aansluiten bij de woorden van waardering en dank die mijn collega's al hebben uitgesproken ten aanzien van de griffiediensten en de Educatieve Dienst in het bijzonder voor het toch wel intensieve werk dat moet gestoken worden in het ontvangen in de Raad van zoveel kinderen en jonge mensen, en nu ook andere doelgroepen. Het belang van het proberen te betrekken bij het politieke gebeuren mag niet worden onderschat. Wij moeten al te vaak vaststellen dat er jongeren zijn die desinteresse vertonen ten aanzien van wat er in de wereld en in het land gebeurt. Het is dan ook van bijzonder groot belang dat wij proberen om jonge mensen te betrekken, op een manier die hun eigen is, en dat is dikwijls een speelse manier. Wij moeten hun tonen hoe belangrijk politiek is, en op welke manier de besluitvorming tot stand komt. Op die manier kunnen wij hopelijk de interesse wekken voor wat er gebeurt, voor wat er op politiek vlak gebeurt. Zo kunnen wij er misschien de politici van morgen van maken. Ook morgen zal er behoefte zijn aan mensen die de schouders willen zetten onder het politieke werk dat moet worden verricht.

- *De bespreking is gesloten.*

INTERPELLATIE (R.v.O. art. 62)
van de heer Jef Van Damme tot de heer Bruno De Lille, collegelid
bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Ambtenarenzaken,
betreffende de hervorming van de cultuurwaardebon

De heer Jef Van Damme.- Mijnheer het collegelid, u bent al 4 jaar bezig met het project van de hervorming van de cultuurwaardebon. Ik vind dat u de hervorming op een weinig transparante manier hebt gevoerd. U hebt ze zeer vaak aangekondigd maar op een drafsje afgehandeld, zonder inspraak van het middenveld en, voorlopig althans, met een zeer onduidelijk resultaat.

Dat neemt niet weg dat cultuurparticipatie zeer belangrijk is. De middelen ervoor verdienen alle aandacht. De hervorming van de cultuurwaardebon was dan ook een van de belangrijkste cultuurdossiers van de VGC in deze legislatuur. Terecht wordt er gezocht naar manieren om meer kansengroepen bij het culturele en het vrijetijdsaanbod te betrekken.

Brusselaars participeren veel minder, dan de bewoners van andere steden, aan cultuur en aan vrije tijd. Terwijl vrijetijdsparticipatie nu net een opstap is naar maatschappelijke integratie. Net zoals rechtsbescherming of onderwijs, is genieten van cultuur een fundamenteel mensenrecht, opgenomen in de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens. Daar zijn natuurlijk goede redenen voor. Een ervan is dat cultuur een opstap is naar maatschappelijke integratie. Dat geldt trouwens net zo goed voor deelname aan sportactiviteiten of aan het verenigingsleven. In de sportzaal en de jeugdbeweging of in het theater oefenen we onze taal en

onze sociale vaardigheden en verruimen we onze blik. Wie participeert, heeft meer kans op werk en op minder maatschappelijk isolement.

Het is daarom des te jammer dat dit opzet, dat een goed opzet was, namelijk cultuurparticipatie in Brussel verhogen en verbeteren, op een weinig correcte manier werd uitgevoerd. Ik ben ontgoocheld door de manier waarop dit werd afgehandeld. Zeker voor een man van een partij die transparantie zo hoog in het vaandel voert, vind ik het een zeer bizarre werkwijze. U hebt meermaals het debat geweigerd. U hebt zelfs botweg cruciale informatie achtergehouden. U hebt duidelijk een gebrek aan respect voor de VGC-Raad en voor de sector getoond. Nochtans hadden we gigantisch veel tijd kunnen winnen door het gesprek op tijd aan te gaan. Pas door de hoorzittingen, die er de voorbije maand op vraag van sp.a zijn gekomen, bent u tot het inzicht gekomen dat u de cultuurwaardebon niet door een stigmatiserende armoedepas moest vervangen, maar wel door een vrijetijdspas.

Ik kom terug op de timing van dit dossier. Al in 2010 kondigde u aan dat u de cultuurwaardebon zou omvormen. U bestelde een studie en u beloofde dat deze klaar zou zijn tegen november 2011. U kondigde de start van de omvorming aan tegen september 2012. Pas in april 2012 was de studie klaar. De studie beval aan om een armoedepas in te voeren. Maar vreemd genoeg besliste u die studie en zijn belangrijke conclusie achter te houden. In juni 2012 stelde ik aan de commissievoorzitter voor Cultuur, Jeugd en Sport, mevrouw Annemie Maes, voor om een hoorzitting te organiseren over dit onderwerp. Uzelf en mevrouw Annemie Maes weigerden hierop in te gaan. In februari 2013 kwamen wij te weten dat de studie af was. U weigerde echter om de studie aan de Raad door te geven vooraleer de beslissingen genomen waren. Dat is heel bizar want als parlement hebben wij een controlerende functie en zouden wij per definitie alle documenten moeten kunnen inzien. Pas na lang aandringen en nadat men u verplichtte om de studie vrij te geven, kregen we ze effectief.

Uiteindelijk organiseerden we in juni 2013, een jaar na de aanvraag, 2 hoorzittingen over de toekomst van de cultuurparticipatie en van de cultuurwaardebon in Brussel. De eerste hoorzitting met experts was zeer interessant. De hoorzitting toonde aan dat de idee om een armoedepas te lanceren geen goed idee was. De tweede hoorzitting was zo mogelijk nog interessanter. Zij vond plaats met de mensen van het middenveld, Br(ik), de armoedeverenigingen, het seniorencentrum en het sociaal-cultureel werk. Halfweg die hoorzitting kwam de aap uit de mouw. Dan bleek dat u al had beslist hoe de toekomst van de cultuurwaardebon er zou uitzien. U deed dat zonder enig overleg, zonder inspraak, zonder af te toetsen. U kunt zich voorstellen hoe men zich op dat moment, en nu nog, voelde. U kunt zich voorstellen hoe wij ons op zo'n moment voelen als parlementslid. Wij werden volledig genegeerd en buitenspel gezet.

Ik kom tot de kern van de zaak. Net voor het debat van vorige week stelde u voor om op onze vraag een vrijetijdspas te lanceren. Geen armoedepas, zoals u het aanvankelijk wou. Voor de eerste hoorzitting had u een nota voorgelegd aan uw collega's in het College, waarmee u een vrijetijdspas voor mensen in armoede creëerde. Gelukkig werd er op dat moment op onze vraag een hoorzitting georganiseerd over cultuurparticipatie. Alle experts zegden er unisono dat een armoedepas geen goed idee was. Die pas zou alle mensen in armoede stigmatiseren, maar er tegelijk ook voor zorgen dat alle mensen die niet in armoede leven zich daardoor niet betrokken voelen.

Het enige lichtpunt in dit dossier is dat u *en cours de route* uw plannen hebt aangepast. U koos ervoor om toch te gaan voor een vrijetijdspas, zoals die op dit moment in Aalst wordt getest.

Dat is de stand van zaken vandaag. Half juni 2013 werd deze nieuwe vrijetijdspas door het College goedgekeurd. Tot gisteren hadden wij geen concrete informatie over hoe de armoedepas werd ingevoerd. Toch beschikte u al een maand over deze informatie en beloofde u vorige dinsdag ons deze informatie te geven. Wij kregen die pas gisteren. Ik vind het dan ook wat krap om hier snel conclusies te moeten trekken en een doorgedreven studie te maken van wat u voorstelt.

Ik heb heel veel vragen. Ik merk ook dat veel mensen uit het middenveld veel vragen hebben. U hebt de tijd niet genomen om deze mensen uitvoerig vooraf te consulteren. U had dat nochtans aangekondigd, maar u hebt dat nooit gedaan.

Hoe werkt de vrijetijdspas? Hebt u hem definitief in de plaats gesteld van uw oorspronkelijke bedoeling om een armoedepas in te voeren? Waarom bent u toch van die armoedepas afgestapt? Wat is de exacte planning van de invoering van de vrijetijdspas? September 2013, zoals u vorig jaar aankondigde omdat het in september 2012 nog niet gelukt was? Of wordt het januari 2014?

Wat is de toekomst van de cultuurwaardebon? Wordt hij in een keer of geleidelijk afgeschaft? Hoe worden in de overgangperiode de middelen verdeeld tussen de vrijetijdspas en de cultuurwaardebon?

Uit de studie bleek dat zowat alle betrokkenen vinden dat een verbreding moet gepaard gaan met extra middelen. Iedereen vindt dat een ambitieus opzet zoals de vrijetijdspas meer middelen vergt. Verhoogt u de middelen, blijven ze gelijk, of verminderen ze?

Meerdere sociaal-culturele verenigingen zijn ongerust over het wegvallen van de cultuurwaardebon. Dat bleek op de hoorzitting. Ze vroegen onder meer de garantie dat ze de cultuurwaardebon de komende jaren kunnen blijven aanvragen. Hoe komt u tegemoet aan deze kritiek? Zeker wat betreft de mogelijkheid van groepsbezoeken, die door de invoering van de vrijetijdspas zou wegvallen?

Zeer belangrijk wordt de samenwerking en het stroomlijnen met de bestaande initiatieven in Brussel, bijvoorbeeld *Article 27* of het Fonds Vrijetijdsparticipatie. Als u daarmee niet samenwerkt wordt het natuurlijk allemaal nog ingewikkelder en creëert u de facto nieuwe drempels.

Ik stel mij ook de vraag hoe breed het aanbod wordt waarvoor de vrijetijdspas gebruikt kan worden. Wordt het een VGC-gelinkt aanbod of gaat u verder en gaat u samenwerken met de Franstaligen?

U zegt ook dat de verantwoordelijkheid van de aanbieders centraal staat. Gaan die organisaties akkoord om een deel van de kosten voor de korting voor kansarmen te betalen, zoals u aangeeft? Met welke organisaties heeft u al een akkoord over dit principe? Wat zal de rol zijn van Muntpunt in deze hervorming? Trekken zij de vrijetijdspas? Organiseren zij het sociaal loket waarvan sprake? Hoe zal dit praktisch in zijn werk gaan? Met welke actoren heeft collegelid Bruno De Lille al overleg gehad? Ik denk aan scholen, armoedeverenigingen, culturele instellingen, mogelijke partners als *Article 27*, enzovoort. Ik kreeg graag een overzicht van de belangrijkste overlegmomenten en de resultaten daarvan.

Het collegelid zei in een antwoord op een vorige vraag ook te werken aan een reeks flankerende drempelverlagende maatregelen. Kan hij hierover meer toelichting geven? Wat met de bezorgdheden die geuit zijn door zijn coalitiepartners – ik denk aan mevrouw Bianca Debaets – dat de brede vrijetijdspas de cultuurparticipatie zou verminderen?

De heer Dominiek Lootens-Stael.- Wat een beschamende vertoning hebben wij dinsdag meegemaakt. Wij nodigden mensen uit het werkveld uit omwille van hun expertise en omwille van hun kennis van het terrein, om – zo dachten we althans – de Raad en het College duidelijk te komen maken wat er leeft op het werkveld en om u te adviseren in het kader van de beslissingen die moeten worden genomen. Wat blijkt echter? Die mensen werden compleet genegeerd. U antwoordde totaal naast het verhaal dat die mensen hebben gebracht: “we zullen dit en we zullen dat”. U kwam met een air van ‘het is allemaal al in kannen en kruiken’, en al wat die mensen kwamen vertellen speelde weinig tot geen rol. Het was een heel beschamende vertoning en een heel merkwaardige invulling van de ‘democratische waarden’. Als dat de manier van werken is van de zogenaamd democratische partijen, dan bedank ik daarvoor. De heer Jef Van Damme heeft het tijdspad waarop u hebt gewerkt goed geschetst: u heeft doelbewust alles achter gesloten deuren gedaan, u heeft de Raad hier volledig buiten gehouden. Niet alleen de collega’s van de oppositie, maar ook de collega’s van de meerderheid zijn doelbewust weggehouden van het volledige dossier, waarna u dinsdag uiteindelijk kwam meedelen dat er een beslissing is genomen en daarmee in feite iedereen voor schut zette. Eigenlijk bent u de volledige Raad en de mensen van het werkveld een beetje komen uitlachen.

De premisse waarvan u vertrekt, is dat er wat u noemt een soort mattheüseffect zou zijn: diegenen die gebruik maken van de cultuurwaardebon, zouden ook aan cultuur participeren als de cultuurwaardebon er niet zou zijn. Dat werd tegengesproken door de mensen van het werkveld die zijn komen getuigen. Zowel de mensen van het Willemsfonds als van Br(ik en het Seniorencentrum hebben gezegd dat de gebruikers waaraan zij een cultuurwaardebon ter beschikking hebben gesteld, niet aan cultuur zouden participeren indien die cultuurwaardebon er niet zou zijn. Het voorbeeld van het Seniorencentrum was wat mij betreft frappant: de rusthuisbewoners, die dikwijls met een rolstoel naar een theatervoorstelling worden gebracht, geraken daar op eigen kracht niet. Dat zult u niet tegenspreken. Ze zouden dus niet uit hun isolement komen.

Br(ik gaf het voorbeeld van de studenten. U weet net zo goed als ik dat die studenten wellicht niet naar die theatervoorstelling gaan indien ze niet gelokt zouden worden om op een goedkope manier te participeren.

De mensen van het verenigingsleven, zoals het Willemsfonds, het Davidsfonds en bonden van gepensioneerden, zouden wellicht niet naar die theatervoorstelling gaan indien die uitstap niet in groep zou worden georganiseerd. Indien een museumbezoek niet in groep zou worden aangeboden aan een zeer aantrekkelijke prijs, gids inclusief, zouden die mensen er niet aan deelnemen, ze zouden thuis blijven.

Het zijn net die mensen die dikwijls een beetje uit hun isolement moeten worden gehaald. Ik heb het dan over rusthuisbewoners en senioren. Voor studenten gaat dat misschien wat minder op, maar als we hen aan cultuur willen laten participeren, zullen we hen toch ook een beetje moeten aanmoedigen. Die senioren die uit hun isolement moeten worden gehaald, moeten het dikwijls al stellen met een klein pensioen en doen graag in groep mee. Als we dat niet meer aanbieden, blijven ze echter thuis, in hun isolement.

U zult misschien zeggen: die verenigingen krijgen al subsidies op een andere manier. U weet net zo goed als ik dat de meeste van die verenigingen een aalmoes krijgen aan subsidiëring, die zeker niet voldoende is om op dezelfde manier dat soort activiteiten aan te bieden. U kan zeggen: senioren die het niet breed hebben, kunnen gebruik maken van de UiTpas of de vrijetijdspas en op die manier een korting krijgen. Ik zeg u, mijnheer De Lille: zij zullen niet komen schooien om uw korting, zij zullen gewoon thuis blijven. Dat zijn mensen die we zullen missen. Als u goed nadenkt, bent u zich daarvan bewust. U mikt op de kansarmen, zegt u, maar heel wat kansarmen zullen uit de boot vallen.

Steunen CD&V en Open Vld uw politiek? Ik heb namelijk de indruk dat er bij de collega's niet bijzonder veel animo is voor deze beslissing. Is er wel een beslissing? U hebt dinsdag namelijk verteld dat alles beslist is, maar als ik de documenten bekijk die u mij ter beschikking hebt gesteld, zie ik een nota maar geen beslissing. Er staat wel in de nota dat op het College van juli een beslissing zal worden genomen, maar ik weet zeker dat het College van juli dinsdag nog niet had plaatsgevonden. Ik vraag me af of er wel een beslissing is. Ik krijg zo stilaan het gevoel dat u uw collega's, de volledige meerderheid en het werkveld voor schut zet door de vlucht vooruit te nemen en naar de media te gaan met de mededeling dat er een beslissing is, terwijl u in deze niet gesteund wordt door de collega's van de meerderheid. Ik zou willen weten wat nu in feite de waarheid is. Wilt u daarom de waarheid eens vertellen, in plaats van omfloerste dingen, halve waarheden en volledige leugens? Graag een beetje duidelijkheid.

De heer René Coppens.- Laat mij beginnen met een duidelijk statement: iedereen heeft recht op cultuur. In artikel 27 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens wordt dit als volgt omschreven: "Eenieder heeft het recht om vrijelijk deel te nemen aan het culturele leven van de gemeenschap, om te genieten van kunst en om deel te hebben aan wetenschappelijke vooruitgang en de vruchten daarvan".

Cultuur helpt te ontdekken waar wij van houden, wat wij in staat zijn te doen. Cultuur laat ons toe om toegang te krijgen tot veel soorten van kennis waardoor wij onze vaardigheden meer en beter kunnen benutten. Het is een rijkdom voor iedere mens. Het is iets wat wij in ons hebben en ons in staat stelt om met anderen tot een uitwisseling te komen, om naar anderen toe te stappen. In die zin is cultuur een instrument.

Cultuur is echter niet voor iedereen weggelegd. Inderdaad, personen in armoede worden nog steeds structureel uitgesloten van hun recht op cultuur. Hoewel cultuurparticipatie een instrument zou kunnen zijn om sociale uitsluiting te bestrijden, betoog ik zeker niet dat culturele participatie dé oplossing is voor armoede, of zeker niet de enige oplossing.

Hoe smal of breed men cultuur ook bekijkt, studies ter zake tonen aan dat culturele participatie ongelijk verdeeld is over de bevolking. Het hoeft geen betoog dat personen die in armoede leven alle factoren cumuleren die een volwaardige cultuurparticipatie verhinderen. We mogen daarbij niet de vele andere groepen in onze maatschappij vergeten: studenten, senioren, alleenstaande ouders, gepensioneerden, personen met een handicap ... In tegenstelling tot wat men zou denken, is ook voor velen onder hen de toegang tot cultuur niet vanzelfsprekend.

Al te vaak denkt men enkel aan het financiële aspect dat personen binnen kansengroepen belemmert om deel te nemen aan cultuur. Toch spelen er nog verscheidene andere drempels mee. We mogen onder meer de fysieke en psychische drempels niet uit het oog verliezen. In de hoorzitting heb ik weinig horen vertellen over die drempels. Het is niet alleen de overheid,

maar wel in het bijzonder ons rijk sociaal cultureel netwerk en vele andere organisaties binnen verschillende sectoren, die zorgen voor het wegwerken van deze drempels en dus mee zorgen voor een grotere culturele participatie. Een gebrek aan afstemming en samenwerking op dit vlak zal culturele participatie zeker in de weg staan.

Het lijkt Open Vld logisch en wenselijk dat de ontwikkeling van een vrijetijdspas in verschillende stappen wordt aangepakt. Het feit dat er op beleidsniveau een consensus bestaat of zou bestaan over de vervanging van de cultuurwaardebon door een vrijetijdspas, mag geenszins het proces in de weg staan van een meer grondige structurele raadpleging van het werkveld.

De VGC heeft op dat vlak trouwens een lange en rijke traditie. Participatie is voor de VGC een belangrijk beleidsinstrument en een goede manier om tot beleidsvoering te komen. Participatie verhoogt niet alleen de efficiëntie en de kwaliteit van het beleid, maar zorgt er ook voor dat er een breed draagvlak wordt gecreëerd om verder aan de slag te gaan.

Voldoende tijd vrijmaken om alle betrokken partijen te consulteren, te bevragen en te beluisteren is dan ook een belangrijke fase in het volledige proces. Tijdens de laatste hoorzitting hebben we in dat kader de kans gekregen om van gedachten te wisselen met enkele vertegenwoordigers van dat werkveld. We hopen dat het bevoegde collegelid, bij de implementatie van het systeem, terdege rekening zal houden met de verwachtingen, noden en behoeften van de betrokken partners en dat er tegelijk nog voldoende ruimte wordt gecreëerd voor de interessante suggesties die tijdens de debatten naar voor werden geschoven.

Mevrouw Bianca Debaets.- Het is goed om de oorspronkelijke doelstelling van de cultuurwaardebon in herinnering te brengen.

Gewezen collegevoorzitter Jos Chabert, de bedenker van dit mooie en bijzonder vruchtbare systeem, trachtte mensen in eerste instantie tot cultuurparticipatie aan te zetten. Daarnaast moest het Brussel promoten.

Voor mij en voor de CD&V-fractie hebben de cultuurwaardebon en cultuur *tout court* een diepere bestaansgrond: ze moeten mensen verenigen en ‘verbinden’, om het met een CD&V-woord te zeggen. Brussel is een anonieme stad. Er is veel vereenzaming bij senioren en bij jongeren die naar de stad verhuizen. Het is niet altijd gemakkelijk om een goed sociaal netwerk uit te bouwen.

Uit de beschouwingen van voorgaande sprekers leid ik af dat er verschillende drempels zijn. Naast een financiële is er ook een culturele drempel. Mensen van een andere origine, mensen die zijn opgegroeid in een gezin waar men nooit naar de bibliotheek gaat, nooit een boek ter hand neemt, nooit naar klassieke muziek luistert of nooit naar de opera gaat, zijn zelf minder snel geneigd om aan cultuurparticipatie te doen.

Het is goed dat het nieuwe instrument wordt uitgewerkt. Men houdt met de verschillende factoren rekening door niet enkel het financiële aspect in rekening te brengen en geen beperkingen naar doelgroepen toe in te bouwen.

CD&V hecht er belang aan dat het socioculturele verenigingsleven in deze niet wordt uitgesloten. Ik denk daarbij aan het klassieke verenigingsleven – okra’s, kv’s, davidsfondsen, willemsfondsen, en andere –, aan de nieuwere vormen van verenigingsleven en aan werkvormen zoals Br(ik).

De studentenvertegenwoordigers vroegen ons tijdens de hoorzittingen om niet alleen een spreekbuis te zijn voor het Brusselse studentenleven, maar ook om activiteiten te organiseren die studenten samenbrengen, wegwijs maken in Brussel en hen naar de verschillende organisaties leiden.

De vrijetijdspas moet de mogelijkheid bieden om in groep aan cultuur deel te nemen. Deze bedenking hebben we gehoord bij alle sprekers: senioren, mensen uit armoedeverenigingen en studenten. Cultuurparticipatie in groep in een vertrouwd kader is makkelijker dan alleen in een nieuwe omgeving.

Tijdens de hoorzitting van vorige dinsdag vroeg men om participatie en overleg, en terecht. De sprekers formuleerden hun aanbevelingen en opmerkingen opdat wij ermee aan de slag zouden gaan. Hoe werkt u deze verder uit?

Heel wat verenigingen werken nu aan hun programma voor het najaar van 2013 en het voorjaar van 2014. Tot wanneer kunnen verenigingen de cultuurwaardebon aanvragen en gebruiken? Hoe lang loopt de overgangperiode?

In het welkomstpakket van de VGC zit momenteel een cultuurwaardebon. Blijft deze behouden?

De komende maanden wordt de UiTPAS, zoals uitgewerkt door de Vlaamse Gemeenschap, uitgerold. Men heeft veel in dit systeem geïnvesteerd. Het is academisch onderbouwd, met onder andere een proefproject in Aalst. Zult u de vrijetijdspas, zoals uitgewerkt door de VGC, in de UiTPAS integreren?

Mevrouw Annemie Maes.- Alle cijfers tonen aan dat de groep van mensen in armoede in het Brussels hoofdstedelijk gewest aangroeit.

Armoede draait om meer dan alleen om geld. Louter financiële criteria houden geen rekening met de rijkdom van een sociaal netwerk en cultuurparticipatie. Vandaar het belang van cultuurparticipatie in de meest brede zin van het woord.

We moeten ons bewust zijn van de talrijke drempels. Voor bepaalde categorieën van mensen in de vierde wereld, voor senioren maar ook voor jongeren is de financiële drempel duidelijk zichtbaar. Tijdens de verschillende hoorzittingen hebben deskundigen echter gewezen op een cocktail van drempels, gaande van aanbod tot taal. Echt duidelijk cijfermateriaal werd er niet gepresenteerd.

De omvorming van de cultuurwaardebon naar een vrijetijdspas is voor Groen een positieve zaak. In dit dossier heeft het beleid zijn verantwoordelijkheid genomen. Het is onze opdracht om zoveel mogelijk mensen te stimuleren tot een zinvolle vrijetijdsbesteding, tot participatie aan cultuur, sport of andere vrijetijdsactiviteiten, tot cultuur met een grote C en cultuur met een kleine c. Het is goed voor iedereen, ongeacht de leeftijd en de culturele of sociale achtergrond.

Deelname aan vrijetijdsactiviteiten opent de blik op de wereld en maakt weerbaarder. Daarom is het de plicht van de overheid om niet alleen algemeen te werken, maar ook te focussen op mensen die leven in armoede, in kansarmoede of in sociale armoede. Dat vraagt om een andere invalshoek en een meer laagdrempelige aanpak. We weten allemaal dat deze mensen zon-

der een specifieke aanpak niet in dit verhaal worden meegetrokken. Voor Groen is de omvorming van de cultuurwaardebon naar de vrijetijdspas een zaak van solidariteit.

Wij spiegelen ons aan de goede praktijkvoorbeelden in Vlaanderen. De opvolger van de cultuurwaardebon is geïnspireerd op het uitpassysteem dat door het professionele CultuurNet Vlaanderen is ontwikkeld.

Goed beleid pakt een uitdaging vanuit verschillende invalshoeken aan. Er zijn, ten eerste, specifieke subsidies voor de cultuur- en de vrijetijdsector. Zonder deze zou een ticket voor opera of theater een veelvoud kosten. Er zijn, ten tweede, subsidies voor intermediaire organisaties en socioculturele verenigingen die zeer waardevol werk verrichten. Het derde gedeelte omvat rechtstreekse subsidies aan de gebruikers en is van toepassing op de cultuurwaardebon en de vrijetijdspas.

De evaluatie van een instrument houdt rekening met de prioritaire doelstelling. Het gaat dus niet om de subsidiëring van de cultuursector, al ben ik daar zeker niet tegen, en evenmin over de subsidiëring van de sociaal-culturele verenigingen. Het gaat erom zoveel mogelijk Brusselaars aan te sporen aan vrijetijdsparticipatie te doen zodat meer mensen op een positievere manier in de maatschappij staan.

In het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest bestaan 2 systemen: de cultuurwaardebon/vrijetijdspas en *Article 27* van de Franse Gemeenschap. *Article 27* zou meer inzetten op vorming en communicatie. De eindgebruiker wordt zeer uitdrukkelijk aangemoedigd om zelf de stap richting cultuur te zetten. Die begeleiding wordt aan Vlaamse kant als een werkpunt ervaren. Het getuigenis van Br(ik) toonde aan dat zeer weinig jongeren aan cultuur doen. Begeleiding is dus belangrijk.

Kunnen wij iets leren van het traject aan Franstalige kant?

In een bijlage van het verslag van Cultuur had men het over het tijdspad van de cultuurwaardebon en de vrijetijdspas. Kunt u ons hierover wat meer duidelijkheid verschaffen?

De heer Bruno De Lille, collegelid.- Vooreerst wil ik alle onduidelijkheid uit de wereld helpen.

Het College van de VGC heeft op 27 juli 2013 een beslissing genomen over de principes van de vrijetijdspas. In haar praktische modaliteiten hield ze rekening met de bekommernissen van de aanbieders en de gebruikers.

De VGC-administratie zal haar ronde doen en op basis daarvan voorstellen formuleren om de principes praktisch uit te werken. Dat is vroeger ook met de cultuurwaardebon gebeurd. Het principe van 1 of enkele bonnen per Brusselaar is in de loop der jaren veranderd. De manier waarop verenigingen ze konden inzetten is veranderd. Het lijkt me de logica zelve om dat ook in deze te doen.

Er was zagezegd geen of te weinig inspraak. Ik som even alle overlegmomenten op: de diensten van de Commissie voor Cultuur, Jeugd en Sport begeleidden het project; de werkgroep Doelgroepen van de Algemene Directie Cultuur, Jeugd en Sport is 3 keer samengekomen; de Jeugdraad heeft er begin 2013 over gepraat; de Cultuurraad behandelde het thema eind 2011; de Sportraad zat samen op 26 september 2011; het Brussels Platform

Armoede heeft zich er op 12 februari 2013 over uitgesproken; het Brussels Platform Armoede was betrokken partij bij de Stuurgroep Lokale Afsprakennota aangaande het Participatiedecreet; Lasso en het Brussels Kunstenoverleg is medio 2013 geconsulteerd; de Stuurgroep Lokale Afsprakennota Participatiedecreet, bestaande uit de Algemene Diensten Cultuur, Jeugd en Sport, Onderwijs en Vorming, Welzijn, Gezondheid en Gezin, het Brussels Platform Armoede en Demos hebben erover gepraat op 11 juni 2012, 6 september 2012 en 19 april 2013; CultuurNet Vlaanderen en Muntpunt zijn op 12 april 2013 en 5 juni 2013 geconsulteerd en er was uiteraard overleg met het studie bureau Link Inc.

De administratie van de Vlaamse Gemeenschapscommissie is te rade gegaan bij UITPAS Aalst en dat op 4 momenten in de loop van 2012 en 2013; men heeft de A-Kaart van Antwerpen op 6 maart 2013 bekeken; de diensten van de UITPAS Mechelen kregen een bezoek op 13 november 2012; de diensten van de Vrijtijdsplas in Vilvoorde kregen een bezoek op 13 december 2012.

De Praktijktafels van Demos behandelden op 11 december 2012 het thema “over privacy en andere angels” en op 24 mei 2013, “lokaal netwerk zoekt vrijetijdsaanbieders man/vrouw”.

We hebben heel veel geconsulteerd en we zijn bij veel mensen te rade gegaan. We hebben een studie bij Link Inc. besteld om de houding van het werkveld te onderzoeken. Die suggesties en adviezen wezen natuurlijk niet allemaal in dezelfde richting. Dat hebben we ook tijdens de hoorzittingen gemerkt.

Op basis van al deze elementen en van de expertise die elders bestaat, hebben we met het College een beslissing genomen. De heer Jef Van Damme moet niet teveel praatjes verkopen over het feit dat hij dinsdag plots ontdekte dat het College deze beslissing had genomen. Hij heeft zelf immers op 27 juni 2013 een persbericht verspreid waarin hij zegt dat hij tevreden is dat het College de plannen voor een armoedepas heeft gewijzigd. De cultuurwaardebon was aan hervorming toe, want dit systeem subsidieerde voornamelijk mensen die toch al participeren. Een pas die iedereen aanmoedigt om te participeren en korting geeft aan kansengroepen is te verkiezen boven de cultuurwaardebon. De heer Jef Van Damme zei ook: “Ik ben blij dat de heer Bruno De Lille eindelijk de paternalistische aanpak laat varen en kiest voor een positief systeem dat de vrijetijdsparticipatie van alle Brusselaars zal stimuleren.” Ik ben het natuurlijk niet eens met uw visie op die zogenaamde paternalistische aanpak.

Hij heeft dit persbericht verspreid op de dag dat het College de beslissing heeft genomen. Het is verbazend om te zien hoe snel hij informatie ter plekke kan oogsten. Zijn persbericht was immers vertrokken vóór het College zelf over de beslissing kon communiceren. Daar moeten we hem blijkbaar om bewonderen. Hij wist het dus wel. Hij moet nu niet doen alsof hij uit de lucht valt en niet weet wat er gaat gebeuren. Ik vind ook dat er nogal wat intentieprocessen gemaakt worden. De heer Jef Van Damme spreekt als enige over een armoedepas. Ik heb het al jaren over een vrijetijdskaart met verhoogde aandacht voor mensen die in armoede leven.

Ik begrijp de opmerking van de heer Dominiek Lootens-Stael helemaal niet. Hij beweert dat veel kansarmen, mensen in moeilijkheden en mensen met een klein pensioen, niet meer zullen kunnen participeren. De bedoeling van de hervorming van de cultuurwaardebon is net de participatie van de kansarme groepen te verhogen. Daarom gaan we van een breed systeem waarbij we vaststellen dat de kansarmen nauwelijks participeren, naar een systeem waarbij we specifiek de aandacht kunnen leggen op die groep.

Er zijn ook andere doelgroepen die we niet uit het oog mogen verliezen, de studenten bijvoorbeeld. De mensen van Br(ik hebben een terechte opmerking gemaakt. Muntpunt wil contacten leggen met Br(ik om deze groep aan te spreken. Het zijn wel geen Brusselaars, maar we hopen dat ze dat wel ooit zullen worden als ze ontdekken hoe dynamisch het Brusselse vrijetijdsaanbod wel is.

We hebben aansluiting gezocht met systemen die elders bestaan. We hebben ze zelfs nog wat uitgebreid, want bij ons krijgen de mensen er behalve punten of voordelen in natura, er per jaar het bedrag van een cultuurwaardebon bij. We zorgen ervoor dat we de kansarmen beter kunnen bereiken. Verschillende opmerkingen werden gemaakt over het feit dat er niet enkel financiële drempels bestaan voor de mensen die in armoede leven, en dit is een terechte vaststelling. Daarom willen wij samenwerken met intermediaire verenigingen, die deze groep naar het aanbod moeten leiden.

Uit ongeveer alle studies en de ervaringen van onze collega's in andere steden blijkt dat voor het grootste deel van de gebruikers de cultuurwaardebon een aangename bonus is, maar dat het niet bepaalt of ze al dan niet participeren. We willen het systeem niet helemaal laten vallen, dus geven we nog één bon per jaar, maar er zullen andere voordelen komen, net zoals dat gebeurt in de andere steden.

We doen dit nu pas omdat we niet wilden vooruitlopen op de beslissingen van het College. We kunnen de aanbieders niet contacteren als we niet precies weten hoe het systeem zal werken, dat zou immers pas voor ongerustheid gezorgd hebben. De grote lijnen zijn duidelijk, nu kunnen we aan de invulling beginnen.

Mevrouw Annemie Maes zegt dat participatie mensen weerbaarder maakt. Ik ben het daarmee volledig eens. Ik ga ervan uit dat het deel cultuur nog altijd het belangrijkste zal zijn, maar we mogen niet vergeten dat het de bedoeling is om mensen zelf een keuze te laten maken uit het interessante aanbod. Participatie aan de maatschappij zal ervoor zorgen dat we van deze stad een aangenamere plek maken.

De rol van Muntpunt is zeer belangrijk. We willen de vrijetijdskaart ook actief gaan gebruiken als promotiemiddel voor cultuur- en sportactiviteiten, en voor alles wat er in Brussel te doen is.

De cultuurwaardebon had 2 nobele bestaansredenen: cultuurpromotie en het betrekken van kansarmen bij de cultuurparticipatie. Voor wat de cultuurpromotie betreft was de cultuurwaardebon een vrij statisch middel. Bij de lancering kon er gecommuniceerd worden, maar bij nieuwe activiteiten of aanbieders was het moeilijk om dat telkens te herhalen.

Door middel van de elektronische pas kunnen we een link leggen met de aanvragers en gebruik maken van een elektronische nieuwsbrief of zelfs tweets en mails. Als we dit systeem uitbouwen kunnen nieuwe aanbieders gemakkelijk extra promoties aankondigen voor al wie een vrijetijdskaart heeft om zo meer deelnemers aan te trekken.

Dit systeem wordt veel dynamischer en de mensen kunnen voortdurend herinnerd worden aan het feit dat ze een kaart hebben. De cultuurwaardebon eindigt nu immers vaak op de koelkast of op het prikbord en wordt niet gebruikt binnen de voorgeschreven tijd. Het gemiddeld gebruik van die bonnen lag ook eerder aan de lagere kant.

De vrijetijdskaart willen we gebruiken om mensen actiever te laten participeren. De administratie zal de ronde doen van aanbieders en intermediaire verenigingen om de praktische uitwerking te bespreken. Een veelgehoorde bezorgdheid is de vraag naar participatie in groep. Voor aanbieders moet er inderdaad een werkbaar systeem komen waarbij ze de groepen die met de vrijetijdskaart aan het loket komen, zo snel mogelijk verder kunnen helpen.

De lancering van de vrijetijdskaart is gepland op 3 januari 2014. De communicatiecampagne zou in het najaar van 2013 van start moeten gaan. Om de periode van september tot december 2013 te overbruggen zullen we nog in een beperkt aantal cultuurwaardebons voorzien die tegen specifieke voorwaarden aangeboden worden voor activiteiten tot en met 31 december 2013. Vanaf januari is er dan de vrijetijdskaart die voor iedere aanvrager nog één cultuurwaardebon bevat.

Voor de vrijetijdskaart en de cultuurwaardebon is het budget voorzien in 2013. De raming van de kosten van beide systemen blijft binnen het budget.

Ik weet nu nog niet hoeveel aanbieders er zullen zijn, het systeem zal ongetwijfeld groeien. Op het ogenblik dat er een aantal aanbieders instappen en het systeem begint te werken, zullen we vrij snel nieuwe aanbieders kunnen aantrekken die misschien eerst wat de kat uit de boom keken. Als dit systeem werkt in Aalst, Antwerpen en Mechelen, waarom zou het dan niet gaan in Brussel?

Ik denk dat we van dit systeem een mooi en handig instrument gemaakt hebben. Er is een verband met Vlaanderen en we zorgen voor meer toenadering tot de kansengroepen. We zullen ook nog contact opnemen met *Article 27* om te kijken wat we van hen kunnen leren. We hebben het beste van 2 werelden samengevoegd en ik ben er dan ook van overtuigd dat de vrijetijdskaart goed gebruikt zal worden door de Brusselaars.

De heer Jef Van Damme.- Ik ben blij dat u onze persberichten leest. Ik lees ook uw nota's. In uw nota van 15 mei 2013 aan het College zegt u dat de VGC een nieuw kortingssysteem lanceert, een pas voor mensen in armoede. Dat is dus een armoedepas wat mij betreft.

De heer Bruno De Lille, collegelid.- U bent nogal partieel in het lezen van de nota.

De heer Jef Van Damme.- U hebt de armoedepas voorgesteld op 15 mei 2013. Als u het geweer van schouder wisselt dan is dat uw goed recht en dan is dat misschien wel een goede zaak, alleen kan u dan moeilijk beweren dat u een deftige participatie hebt opgestart. U hebt een hele reeks bezoeken van uw administratie opgesomd. Het is ook de taak van uw administratie om zich te informeren, maar dat is niet hetzelfde als een participatieproces opstarten met het middenveld. Een advies vragen in 2011 over iets wat op dat moment nog helemaal niet duidelijk is, betekent niet dat er inspraak is geweest in een idee dat u op 15 mei 2013 heeft gelanceerd. Het is wel kort door de bocht om te beweren dat u een deftige inspraakprocedure hebt opgestart als u op 15 mei 2013 nog het geweer van schouder verandert. Het aanhalen van een participatie- en consultatieronde uit 2011 is niet geloofwaardig.

Wat de inhoud van uw voorstel betreft, merk ik dat er toch veel vragen zijn. Het cultureel seizoen start over 2 maanden. Nog veel moet door uw administratie uitgewerkt worden. De vele culturele partners, organisaties en verenigingen kunnen zich onmogelijk aanpassen als u het zelf nog niet weet. Ik vind het erg dat u 4 jaar lang hebt gewacht en nu het nieuwe systeem versneld wil invoeren.

De heer Bruno De Lille, collegelid.- U luistert niet.

De heer Jef Van Damme.- U wacht 4 jaar lang met een beslissing en dan gaat u het roer in 2 maanden tijd volledig omgooien. Er komt een overgangperiode van 1 september 2013 tot 1 januari 2014, maar het is ook niet duidelijk wat er tijdens die overgangperiode zal gebeuren. We gaan nog een paar bonnen geven, maar we weten niet hoeveel. We beginnen al met het invoeren van de pas, maar we weten nog niet voor wie.

Het lijkt erop dat u deze beslissing hals over kop genomen hebt, terwijl u dat proces eigenlijk 2 jaar geleden had moeten opstarten. Veel verenigingen en culturele organisaties hebben immers hun planning voor het einde van het jaar en voor 2014 al gemaakt. U gooit nu de boel om en biedt geen concreet antwoord. Is het bijvoorbeeld uw intentie om voor 2014 hetzelfde budget voor te stellen? Wordt dit budget verminderd of niet? Wat gebeurt er met de groepsbezoeken? Bij het middenveld leeft de angst dat deze bezoeken niet meer zullen kunnen plaatsvinden. U zegt dat iedereen vanaf 1 januari 2014 nog altijd een soort bon zal krijgen van ongeveer 6 euro, maar ik hoor ook dat er 5 euro betaald moet worden. Klopt dat of is dit een misverstand?

Om kort te zijn, er zijn nog heel veel vragen over het proces dat nu in gang wordt gezet. Ik denk dat het collegelid te lang heeft getalmd om dit er nu nog snel door te jagen. Ik ben blij dat het collegelid de armoedepas links heeft laten liggen en met een vrijetijdspas verder wil gaan, maar ik begrijp niet waarom nu hals over kop het roer moet worden omgegooid. Er is eigenlijk 4 jaar lang niets gebeurd.

De heer Dominiek Lootens-Stael.- Het collegelid heeft een waslijst van overlegmomenten gegeven, maar blijkbaar werd er niet overlegd met de huidige gebruikers van de cultuurwaardebbon. Zij werden er blijkbaar niet bij betrokken, wat verklaart waarom ze niet gelukkig zijn.

De heer Bruno De Lille zei dat hij mijn uiteenzetting niet begreep. Ik vraag me af welk deel, want ze was volledig in het Nederlands. Ik had het over mensen die het nu niet breed hebben, zoals senioren die met een klein pensioen rond moeten komen en nu in groep kunnen deelnemen dankzij de cultuurwaardebbon. Zij zullen uit de boot vallen, aangezien ze niet zullen komen schooien met een attest van hun inkomen om een korting te krijgen op de vrijetijdspas. Dit is toch duidelijke taal? Die mensen zullen eerder thuis blijven dan ervoor te moeten schooien. Zij zullen niet meer deelnemen. Kansarmen die nu in het systeem zitten, worden er wetens en willens uitgegooid.

Ik heb ook problemen met de vergelijking die het collegelid maakt met Aalst, Antwerpen en Mechelen. Ik zou duidelijk willen zeggen dat de situatie niet volkomen vergelijkbaar is. Brussel is een echte grootstad. Antwerpen, Mechelen en Aalst zijn dat niet. In Brussel zit een groot deel van ons doelpubliek – dat zou moeten bestaan uit Vlamingen – in een vorm van isolement. Het vergt een extra inspanning om die mensen te kunnen bereiken. Die situatie is niet gekend in de andere steden. De vergelijking loopt mank. Het is niet omdat iets in Aalst lukt, dat het ook in Brussel zal slagen.

Ik blijf zitten met de vraag of er eigenlijk wel een beslissing werd genomen. Het collegelid zei dat er een beslissing werd genomen over de principes op 27 juni 2013. Ik neem aan dat men de nota van 20 juni 2013 heeft gelezen, maar is dat een beslissing? Welke rechtsgrond heeft een dergelijke nota? In de nota wordt voorgesteld wat het collegelid wil doen, maar ik ga er-

van uit dat het College niet enkel op die basis een beslissing neemt. Er zal toch een collegebesluit moeten worden genomen om het systeem in voege te laten treden. Is die beslissing al genomen? In de nota spreekt het collegelid over de collegevergadering van juli 2013. Heeft die vergadering al plaatsgevonden? Ik blijf me namelijk afvragen of de andere meerheidspartijen het met dit systeem eens zijn. Ik merk dat er niet overdreven veel animo bestaat. Er is dermate weinig animo dat het collegelid erin slaagde om de socialisten te laten zeggen dat ze het Vlaams Belang steunen. Is het collegelid zich van deze situatie bewust?

De heer Jef Van Damme.- Dat hebben wij niet gezegd.

De heer Dominiek Lootens-Stael.- Dat hebt u dinsdag gezegd.

Ik denk dat collega Jef Van Damme gelijk heeft als hij zegt dat het collegelid zijn collega's van de meerheid voor schut zet. Hij zet bovendien het middenveld voor schut. Er wordt holderdebolder een nota ineengeknutseld, die absoluut niet volgroeid is. Het collegelid weet zelf nog niet waar men zal uitkomen of op welke basis. Zou het niet beter zijn heel dit verhaal na de vakantie nog eens te overdenken alvorens beslissingen te nemen?

De heer Bruno De Lille, collegelid.- Het gebeurt wel vaker dat ik geen touw kan vastkopen aan wat de heer Dominiek Lootens-Stael zegt. Dat Antwerpen geen grootstad is, hebben we hierbij ook vastgesteld. Er zijn wel degelijk lessen te trekken uit de situatie in andere steden. Brussel is misschien een geval apart, maar is op heel veel vlakken wel degelijk te vergelijken met andere grote steden. We moeten het warm water niet altijd opnieuw uitvinden. Wanneer het gaat over de manier waarop we mensen in armoede of kansarmoede willen bereiken, kunnen we wel degelijk lessen trekken uit ervaringen in andere steden.

Wat ik evenmin begrijp zijn de opmerkingen dat er te veel tijd voor werd genomen, waardoor er nu te snel moet worden beslist. Dat klopt niet. We hebben al die overlegmomenten gehad, we hebben verschillende betrokkenen geraadpleegd en met alle adviezen rekening gehouden. Nadien hebben we een principiële beslissing genomen over de grote lijnen, waarna we die in de praktijk willen implementeren. Hadden we het anders aangepakt, door bijvoorbeeld eerst een aantal instanties te vragen welke voordelen ze kunnen geven, dan zou men gevraagd hebben waarop we ons baseerden. Zouden we een beslissing echter helemaal in detail uitwerken, dan zou men zeggen dat alles gebetonneerd is. We zetten dus een logische stap door de grote lijnen uit te zetten, die in te vullen en ze later te verfijnen.

Men zegt dat niemand weet waaraan of waaraf, maar dat klopt niet. Iedereen weet nu welk spel men speelt.

De heer Dominiek Lootens-Stael.- Onder welke voorwaarden kunnen er nu nog cultuurwaardebons worden verkregen in het najaar? Het collegelid zegt dat er bepaalde voorwaarden zijn. Welke?

De heer Bruno De Lille, collegelid.- Dat moet ik navragen.

De heer Dominiek Lootens-Stael.- Het collegelid weet het zelf niet, laat staan dat de mensen in het middenveld of de gebruikers het weten.

De heer Bruno De Lille, collegelid.- Ik zal het aan mijn medewerkers vragen.

De heer Jef Van Damme.- Welke medewerkers? Lasso?

De heer Bruno De Lille, collegelid.- Nee, de mensen van Lasso zijn niet mijn medewerkers, en ik denk ook niet dat zij zichzelf zo zien. Ik wil die informatie absoluut bezorgen, maar heb die nu niet bij. Ik ga dus ook niets zeggen dat mogelijk niet correct is. Ik ken niet elk reglement in onze administratie uit het hoofd. Bovendien hebben we gezegd dat er een overgangperiode is. We beginnen pas in januari 2014 met het nieuwe systeem, maar het promoten ervan moet vroeger starten.

De heer Dominiek Lootens-Stael.- Onder welke voorwaarden kunnen verenigingen iets organiseren in het najaar? Als we vragen welke voorwaarden, krijgen we te horen dat dit nog moet worden uitgezocht. Begrijpt het collegelid niet welke onrust en problemen dit veroorzaakt voor de verenigingen? Voor hen komt dit wel holderdebolder. Het collegelid is er 4 jaar mee bezig geweest – achter hun en onze rug – en nu zou het in januari 2014 reeds in voege treden.

De heer Bruno De Lille, collegelid.- Voor details over een subsidieregeling kan men zich wenden tot het loket van de VGC. De medewerkers daar kennen er alle details van. Ik denk niet dat het de bedoeling is om die zaken in de Raad uit te spitten. Hier hebben we het over politiek en keuzes. Als die informatie gewenst is, kan ik ze bezorgen na het indienen van een vraag.

De heer Jef Van Damme.- Het gaat niet over mij. Ik zit hier voor mensen die geïnteresseerd zijn in politiek, maar ook voor hen die dat niet zijn. Zij volgen deze debatten en de nieuwssite niet, maar zijn wel elke dag met cultuur bezig.

De heer Bruno De Lille, collegelid.- Zij kunnen rechtstreeks contact opnemen met de administratie.

De heer Jef Van Damme.- Er zijn veel mensen die niet aangesloten zijn bij een vereniging.

De heer Bruno De Lille, collegelid.- De gebruikers vragen altijd op een bepaalde manier hun cultuurwaardebons aan en hebben contact met een aantal mensen uit de administratie. Van die mensen kunnen zij rechtstreeks de informatie krijgen. Men mag het mij niet kwalijk nemen dat ik die informatie hier niet uit mijn mouw kan schudden. Ik wil vermijden foute dingen te zeggen, waarna ik er volgende week op word aangesproken.

De heer Jef Van Damme.- Maar er werd gezegd dat er voor september 2013 nog geen oplossing is.

De heer Bruno De Lille, collegelid.- Er is een overgangperiode tussen september 2013 en januari 2014 voor de cultuurwaardebon, waarna we beginnen met de vrijetijdskaart.

De heer Jef Van Damme.- Mijn vraag is heel eenvoudig: wat gebeurt er in die overgangperiode?

De heer Bruno De Lille, collegelid.- De overgangperiode geeft ons 6 maanden de tijd om de zaken praktisch uit te werken. Aan de ene kant is men bezorgd dat dit over de hoofden heen gebeurt, aan de andere kant is een praktische uitwerking niet gewenst. De heer Jef Van Damme is er een show van aan het maken. Hij voelt zich gebelgd omdat hij het gevoel heeft te zijn

gepasseerd. Dat was niet de intentie. Wat we nu hebben is een nieuw systeem, waarvan de grote principes vastliggen en de details nog zullen worden uitgewerkt in samenwerking met de sector, gebruikers en aanbieders. Dat zal voor veel Brusselaars werken vanaf 3 januari 2014.

De heer Jef Van Damme.- Ik vind het jammer dat elke discussie met collegelid Bruno De Lille eindigt in persoonlijk gebekvecht. Dat komt omdat het collegelid de persoon begint aan te vallen op het moment dat hij geen inhoudelijk antwoord meer heeft. Dat gebeurt telkens opnieuw.

De heer Bruno De Lille, collegelid.- Hoe heb ik u dan persoonlijk aangevallen?

De heer Jef Van Damme.- Telkens opnieuw wordt er op de man in plaats van op de bal gespeeld, omdat er geen inhoudelijk antwoord kan worden gegeven. Wij hebben heel concrete vragen gesteld over het laatste deel van dit jaar. Wat gaat er gebeuren tijdens de overgangperiode? Het collegelid kan daarop geen antwoord geven, dus weten de verenigingen het ook niet. Dat is zeer problematisch.

De heer Bruno De Lille, collegelid.- Ik heb gezegd dat ik u die informatie laat bezorgen.

De heer Jef Van Damme.- Het gaat niet over mij, het gaat over het culturele veld dat niet weet wat er staat te gebeuren. Mensen die hier dinsdag het middenveld kwamen vertegenwoordigen, vielen uit de lucht. Zij moeten in september 2013 met een nieuw proces beginnen, maar werden niet geïnformeerd. Ook vandaag was dat niet het geval. Ik zou willen dat het collegelid duidelijkheid creëert en communicatie verzorgt naar alle verenigingen, in plaats van enkel naar het parlement.

De voorzitter.- Ik ga het incident hier sluiten. Ik vermoed dat we bij het begin van het nieuwe parlementaire jaar nog verder zullen spreken over de cultuurwaardebon.

- *Het incident is gesloten.*

ACTUALITEITSVRAGEN (R.v.O., art. 61)

De uitspraak van de Vaste Cultuurpactcommissie betreffende de onaanvaardbare discriminatoire houding van gemeenschapscentrum De Rinck in Anderlecht

De voorzitter.- Ik heb een verzoek voor collegelid Bruno De Lille. De collegevoorzitter zal de vergadering niet kunnen bijwonen en vraagt of het collegelid het antwoord kan aflezen.

De heer Jef Van Damme.- Het is 10.42 uur. Deze zitting vindt eenmaal om de 2 weken plaats tussen 9 en 12 uur. Hier is slechts 1 collegelid aanwezig, terwijl er ook verschillende vragen voor de andere collegeleden zijn geagendeerd. Overmacht kan altijd, maar dit is de zoveelste keer dat de collegeleden hun kat sturen of te laat komen. Ik vind dit eigenlijk een aanfluiting van ons democratisch systeem.

De voorzitter.- Dat is genoteerd. Daarvoor kunnen we echter niet het enig aanwezige collegelid aanvallen. Dat moeten we adresseren aan de anderen.